

פרופ' דוד מייזלר עליו השלום היה מורי רבי לחשבון אינפניטיסימלי ולתורת התורים באוניברסיטה העברית של סוף שנות ה־70. אני זוכר היטב את המבטא הרוסי הכבד שלו ואת הקרחת המושלמת כסגנון יול ברינר. בהתחלה חששתי ממנו, אבל במרוצת הזמן כמעט התאהבתי. גיליתי שמתחת לחזות הקשוחה מסתתר יהודי מתוק עם חוש הומור דק וחרוות חיים. היה קשה לנחש ששנים אחדות לפני כן הוא שכל את בנו בכורו, לוחם שריון שנפל במלחמת יום הכיפורים. לא קישרתי אותו למודעה קטנה, קורעת לבבות, שהופיעה שוב ושוב בעיתונים בחורף '74-'73 ובה התבקש כל מי שירדע משהו על סמל גיורא מייזלר להתקשר בהקדם למשפחה.

לפני כשנתיים הפיק בנו הצעיר של הפרופסור, גילי מייזלר, את הסרט 'גחליליות' שעסק בעיקר בתקופת החיפושים אחרי האח הבכור, אשר במשך ימים רבים מאוד נחשב לנעדר. הם התנהלו תחת מעטה של תקווה מסוימת: מכר טוב העיד כי פגש את גיורא

בסיני יותר משבוע אחרי שהטנק שלו נפגע מטיל נ"ט. הוא רבק בטענה גם בתשאל שנערך לו תחת השפעת היפנוזה על ידי מומחה צבאי. עד היום הוא כמעט משוכנע שלא טעה.

אבל גיורא לא הופיע ברשימת השבויים, ולא יצר קשר. בקיץ 1975 בישר צה"ל למשפחה שגופת הבן החוזרה ארצה לאחר שנמצאה על ידי המצרים בקרמת סיני. למשפחה ולקרובים הייתה סיבה לפקפק במהימנות זיהוי הגופה, כי בתוקף האפשרויות המדעיות בימים ההם הוא לא הסתמך על בדיקת דנ"א, אלא בעיקר על ראיות נסיבתיות.

"היו שיחות אירוניות האם גיורא נקבר או שנקבר הסיפור", מספר בסרט החבר דן אבנון, "לא האמנתי שזה הקבר של גיורא". גם חברים וחברות אחרים חשפו ספקות, ובהם בוגר היחידה לאיתור נעדרים, דן בהט, אבל כולם

אסירי תודה לצה"ל שסיפק להורים תשובה חרימשמעית, וזיכה אותם ב"כמה שנים של שקט נפשי". שניהם הלכו לעולמם בידיעה שבנם האהוב הובא לקבר ישראל. תעלומת היעדרו נפתרה.

אם יורשה לי לנחש: כמומחה בינלאומי להסתברות הבין אביו של גיורא כי אפסו הסיכויים שבנו עדיין בחיים. הוא החליט לסמוך על הזיהוי של הרבנות הצבאית ומן הסתם גם על ההנחה ששום תועלת לא תצא לשלטונות מצרים מהחזקתו של גיורא בשבי תחת איפול כבד. כך הגיע לסיומו מבצע החיפושים המקיף, שהכיל גם פגישה עם הנרי קיסינג'ר. פרופ' מייזלר שב במלוא התפוקה לעיסוקיו האקדמיים.

לעומת המייזלרים, משפחת ציון טייב ז"ל, שנפל בחרמון באותה מלחמה, לא סמכה על צה"ל. ביום שישי שעבר היא פתחה מחדש את קברו כדי להוכיח שהצבא שיקר לה כל השנים ושהקבר ריק. כששמעתי את הדיווח הראשוני על כך במוצאי שבת בחצות, לגמרי במקרה מיד אחרי הצפייה ב'גחליליות', נטיתי לחשוב שהספקנים והחשדנים צודקים בסופו של דבר. אבל למחרת שמעתי את ההסבר המקצועי של הרבצ"ד לשעבר ישראל וייס, והבנתי שבכל זאת עדיף להאמין לצה"ל. הפרופסור הזקן למתמטיקה לא טעה.